

Folketingsmanden for Ribe Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Slebsager: Den højtærede Indenrigsministers Udtalelser tilfredsstillede mig ikke, og jeg skal derfor gentage min Hensigt til ham om at fremskaffe Oplysning om, hvorledes Suppleringsmælken er blevet fordelt i København i det Aar, som er gaaet, og hvorledes Forholdet mellem Suppleringsmælken og den direkte fremskaffede Mælk er for de forskellige Mælkekompagniers Vedkommende, thi det vil vist være mange bekendt, at der i alt Fald for en enkelt Virksomheds Vedkommende her i København er fremskaffet overordentlig lidt Mælk fra de direkte Leverandører, men at den har faaet overordentlig meget Mælk gennem Suppleringsmælk og dermed har frigjort sig for de Bekostninger og Ulemper, som er forbundet med at fremskaffe almindelig Mælk.

Jeg tror, at den højtærede Minister ser ganske fejl, naar han tror, at der er almindelig Tilfredshed med Mælkeudvalgets Arbejde. Det tror jeg slet ikke, der er. Der er vist i allerhøjeste Grad Grund til at tage under Overvejelse baade Spørgsmaalet om Suppleringsmælken Fordeling og om Mælkeudvalget, og faa fastsat i Loven, hvorledes Ordningen skal være, saa der kan skaffes lige Vilkaar indenfor dette Erhverv som indenfor alle andre. Forbrugerne betaler det samme for Mælken, uden Hensyn til, i hvilken Virksomhed de køber den, og naar der af Staten gribes regulerende ind med Hensyn til Tilførselen ogsaa for Suppleringsmælken Vedkommende, forekommer det mig, at man maa stille de forskellige Virksomheder paa lige Fod og ikke favorisere den ene paa den andens Bekostning. Jeg henstiller til det kommende Udvalg at undersøge Sagen og undersøge den nøje, for at man ikke skal benytte en bestemt Ordning til at favorisere en enkelt Virksomhed paa andres Bekostning.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Den højtærede Indenrigsminister omtalte den Udtalelse, der foreligger fra Direktør Broberg og mig, vedrørende Prisspørgsmaalet. Jeg skal henvise ærede Medlemmer til den Skrivelse, der er aftrykt i Motiverne; der vil man

se, at vi finder, at Ernæringsraadets Flerthal har anført for høj en Pris for skummet Mælk. Det kan det almindelige Landbrug ikke udbringe den til. Dernæst var det Indenrigsministerens Ønske, at vi skulde udtale os om, hvorvidt det var økonomisk fordelagtigt at anvende de forhaandenværende Fodermidler til Malkekqvæg eller til Produktion af Heste og Fedekqvæg. I saa Henseende vil jeg gøre opmærksom paa, at der ikke foreligger Fodringsforsøg som Grundlag for en talmæssig opstillet Beregning, navnlig naar der er Tale om saa ensidigt Foder som Roer og Halm, der i mange Landbrug er det eneste Foder, som haves til Raadighed. Jeg gør ogsaa opmærksom paa, at for de mange Tusinde Landbrugere, som ikke har en Kerne tilovers til Køerne, er der en meget stor Fristelse til netop at indskrænke Malkekøernes Antal, fordi de antages at give det daarligste Udbytte paa dette Foder, daarligere end f. Eks. Ungkvæg. Det gælder om, synes jeg, at overveje og afveje, om de Landbrug, der har Korn tilovers — det har de jo nogle Steder —, faar det lige saa godt betalt ved at anvende det til Mælkeproduktion som ved at sælge det — jeg hører, at nogle Landbrugere, som er undergivne Leveringspligten, har solgt deres Korn, men de faar jo ogsaa en noget større Pris for det —, og om de Landbrug, der praktisk talt kun har Roer og Halm, kan staa sig ved at anvende dette til Mælkeproduktion fremfor at bruge det til Ungkvæg og Heste; thi her handler Landmændene efter Skøn. Den højtærede Minister understreger saa stærkt, at det uimodsigeligt skal godtgøres, at Prisen ikke er over Produktionsprisen. Det har sin Vanskelighed. Jeg ved ikke, om Kravene har været stillede saa stærkt til andre Produktioner.

Maa jeg fremdeles lige nævne § 5, hvor der er Tale om de 50 000 Tons Klid og Korn. Efter det Fordelingsprincip, som her foreslaas, vil man komme til at handle efter det gamle Ord: Hvo meget haver, skal meget gives; thi det er klart, at det er dem, der har Korn tilovers og kan anvende det til Kvæg, som kan producere mest Mælk og derved ogsaa faar mest af Staten, hvorimod de, der kun har Roer og Halm tilovers til deres Mælkeproduktion, faar meget lidt. Dette til Overvejelse for Udvalget.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.